

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Mydloné dr.Isépy Eszter ügyvéd által képviselt M. Rádió Zrt. felperesnek a Országos Rádió és Televízió Testület alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság előtt 23.K.30.704/2008. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 2009. január 21. napján kelt 3.Kf.27.595/2008/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.595/2008/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000.- /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes 2007. október 22. napján 08:31:57-es, és október 31. napján 07:58:38-es kezdéssel a P. adón reklámként tette közzé a Magyar Köztársaság kormányának megbízásából a nyugtaadási kötelezettségről szóló "FAIR PLAY" című bejátszást, valamint 2007. október 22. napján 13:59:21 órakor szintén reklámként sugározta az október 23.-i ünnepi események programját.

Az alperes 184/2008./I.23./ számú határozatával többek között megállapította, hogy a felperes a fenti magatartásával megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény /a továbbiakban: Rttv./ 15. § /1/ bekezdésében foglaltakat, mert közérdekű közleményt reklámként tett közzé, és ezért a felperest a sérelmezett magatartás megszüntetésére hívta fel.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát részben és akként változtatta meg, hogy a rendelkező részből a 2007. október 22.-i és október 31.-i jogsértések megállapítását és az ezzel összefüggő jogkövetkezmény alkalmazását mellőzte, ezt meghaladóan a keresetet

elutasította. A megváltoztatást azzal indokolta, hogy e műsorszámok nem közérdekű közleménynek, hanem fizetett reklámnak voltak tekinthetők, mivel azok közzététele ellenérték fejében történt, továbbá a nyugtaadási kötelezettségről szóló közlemény olyan közérdekű információt tartalmazott, amely a hallgatók érdeklődésének felkeltését szolgálta, az október 23.-i ünnepi események programjául szolgáló bejátszás pedig a helyszínek és időpontok és az igénybe vett szolgáltatások megjelölésével alkalmas volt a hallgatók részvételének ösztönzésére, fogyasztói ösztönző hatás kiváltására.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, fellebbezett részét pedig megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolása kifejtette, hogy noha az alperes korábbi gyakorlata sem volt egységes, a kérdést a közérdekű közlemény és reklámfogalom meghatározását tartalmazó Rttv. értelmező rendelkezések alapján kell eldönteni /Rttv. 2. §-ának 16. és 41. pontja/. Rögzítette, hogy a Fővárosi Ítéltábla korábbi ítéletei csak arra nézve tartalmaztak állásfoglalást, hogy az ellenérték fejében közzétett műsorszámok esetében vizsgálható az a kérdés, hogy reklámról van-e szó, mert ha ellenszolgáltatás nem történt, akkor reklámról sem lehet beszélni. Ezen feltétel megléte mellett vizsgálandó azonban az adott műsorszám tartalma is, függetlenül attól, hogy a megrendelő azt közérdekű közleményként avagy fizetett reklámként kívánta-e közzéadni. A megrendelőnek nincs joga megszabni az Rttv. rendelkezésétől eltérően azt, hogy egy adott műsorszám minek minősül, és a két műsorszám tartalmi elemzésével az volt megállapítható, hogy azok figyelemfelkeltést szolgáltak, nem pedig az anyagi haszon elérése érdekében valamely szolgáltatás igénybevételére vagy fogyasztásra ösztönöztek. Mindezt azért azok tartalmilag nem teljesítették a reklám fogalmának azon fogalmi elemét, hogy a reklámnak fogyasztásra ösztönző hatást kell kiváltania.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének hatályában fenntartását. Egyetértve az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal kifejtette, hogy az Rttv. 2. §-ának 41. pontja szerinti reklám fogalma nemcsak olyan műsorszámokra vonatkozik, amelyek áru, szolgáltatások, jog és kötelezettség értékesítését vagy más módon történő igénybevételét célozzák, hanem az is reklámnak minősül, ha a reklámozó vállalkozás vagy a műsorszolgáltató által kívánt más hatás elérését segíti elő. Ilyen „bármilyen hatás” kiváltására volt alkalmas a kormány által közzétett jelen perbeli két műsorszám is, és mivel azok közzététele ellenérték fejében történt, ezért azok fizetett reklámnak minősültek.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályban tartását annak helyes indokai alapján. Kiemelte, hogy a jogerős ítélet álláspontja teljes mértékben helyes a vonatkozásban, hogy a megrendelő nem szabhatja meg, hogy valamely műsorszám fizetett reklámnak vagy közérdekű közleménynek minősül-e, ezt a műsorszolgáltatónak kell minősítenie. Mindezért alperes álláspontja szerint a közzétett spotot a közzétételt kérő személye, az általa meghatározott tartalom, a közzététel célja alapján közérdekű közleményként kellett volna közzétenni.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos, az alábbi indokok alapján:

Az Rttv. 2. §-ának 16. pontja értelmében közérdekű közlemény az állami vagy helyi, területi önkormányzati feladatot ellátó szervezet, illetve természetes személy kérésére, és általa meghatározott tartalommal közzétett műsorszám, amely a lakosság figyelmének felkeltését szolgálja [a/ pont], vagy a nem politikai cél előmozdítására közzétett olyan műsorszám, mely közérdekű cél támogatására szólít fel, ilyen eseményt vagy célt népszerűsít, továbbá az ilyen cél megvalósulását veszélyeztető körülményre hívja fel a figyelmet [b/ pont].

Az Rttv. 2. §-ának 41. pontja értelmében reklámnak minősül az ellenérték vagy ellenszolgáltatás fejében közzétett műsorszám, amely megnevezett vagy ábrázolt áru /beleértve az ingatlant is/, szolgáltatás, jog és kötelezettség értékesítését vagy más módon történő igénybevételét, illetve a reklámozó vállalkozás vagy a műsorszolgáltató által kívánt más hatás elérését segíti elő.

Az Rttv. 2. §-ának 45. pontja értelmében vállalkozás, honosságra tekintet nélkül a jogi személy, a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, valamint a természetes személynek e törvény szerinti tevékenysége és tulajdonosi helyzete.

Az Rttv. 2. §-ának 31. pontja értelmében műsorszolgáltató az a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, aki /amely/ műsorszámok sorozatát megszerkeszti, dönt arról, hogy a műsorban mely műsorszámok szerepeljenek, és a műsort a nyilvánosság felé továbbítja, vagy más vállalkozással továbbíttatja.

A Legfelsőbb Bíróság a fenti jogszabályhelyek alapján megállapította, hogy a jogerős másodfokú ítéletben megállapított tényállás, és az ítélet jogi indokolása mindenben helytálló volt, azzal a Legfelsőbb Bíróság is egyetért.

Felperes az Rttv. 2. § 41. pontjának utolsó mondatára alapította felülvizsgálati kérelmét. Eszerint reklámnak minősül az is, ha a

reklámozó vállalkozás vagy a műsorszolgáltató által kívánt más hatás elérését segíti elő az adott - ellenérték fejében - sugárzott műsorszám. Jelen esetben a Kormány által kívánt más hatás elérését elősegíthették a perbeli műsorszámok, azonban a Kormány az Rttv. 31. és 45. pontja szerint sem reklámozó vállalkozásnak, sem műsorszolgáltatónak nem minősül, ezért a fogalom meghatározás felperes által hivatkozott eleme jelen ügyre nem volt alkalmazható. A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a reklám fogalmi kritériuma az ellenérték fejében történő közzététel tényén túl az, hogy az dominánsan gazdasági érdekeket szolgáljon, a „más hatás elérése” kitétel is csak a reklámozó gazdasági érdekét elősegítő hatásként értelmezhető, hiszen vállalkozások /illetve műsorszolgáltatók, mint sajátos vállalkozások/ által elérni kívánt hatásokról van szó. Ezen kívánt hatásoknak szükségszerűen gazdasági érdekek mentén kell érvényesülniük, még akkor is, ha azok áttételes, hosszú távú gazdasági érdekeket szolgálnak, lévén vállalkozások által elérni kívánt hatásokról van szó. A jogerős ítélet lényegét tekintve ugyanezt az álláspontot foglalta el, amikor azért nem fogadta el reklámnak a perbeli bejátszásokot, mert azoknak lényegi eleme a figyelemfelkeltés, „nem pedig anyagi haszon elérése” volt.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet műsorszámok tartalmára vonatkozó, az ügy eldöntése szempontjából releváns körben tett ítéletátlai megállapítások helytállóságát nem vonta kétségbe, mindezzel tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. § /3/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte felperest az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének megfizetésére, míg az illetékről való rendelkezést az Rttv. 141. § /5/ bekezdése alapján mellőzte.

Budapest, 2010. március 9.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró